

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2018/28 15.07.2018

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryji Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

Przeżyłem przed laty zabawne wydarzenie. Gdy prowadziłem rekolekcje parafialne, jeden ze słuchaczy zrozumiał mnie opacznie, sądząc że wzywam wszystkich, by jedli tylko chleb i pili wodę. Proboszcz tamtejszej parafii akurat wtedy mnie nie słuchał i „nieco” się przestraszył, kiedy parafianin jeszcze podczas owej Mszy św. przyszedł do niego z pretensjami. Okazało się jednak, że ów pan miał słaby słuch.

Jezus z pewnością był również różnie odebrany, kiedy posyłając swoich uczniów po dwóch nakazywał, żeby „nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy” oraz szli w sandałach i nie mieli przy sobie wierzchniego odzienia na zmianę. Do tego jeszcze mieli oni wchodzić do domów i wzywać mieszkańców do nawracania się! Po rozmowie z nimi, jeśli zostali dobrze przyjęci, wyrzucali złe duchy, a „wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali”.

Błogosławię dziś Pana w tych z Was, którzy macie odwagę iść z prawdą Bożą do brata, sąsiada oraz modlić się z nim i za niego. Ciekawe, jak wielu z nas, parafian z Wręczycy, miało już tę radość usłyszeć od kogoś skierowaną bezpośrednio do niego zachętę i przyjąć dar modlitwy. A może są tacy, którzy spotykają uczniów Chrystusa u swych drzwi tylko wtedy, gdy przychodzą z opłatkiem.

Wołajmy słowami św. Jana Pawła II: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi! Obyśmy byli coraz bardziej apostolskim Kościołem.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Europa odnajdzie nadzieję, gdy człowiek znajdzie się w centrum jej instytucji. Św. Benedykcie, módl się za nami!” (11.07.2018) „Dobrym Samarytaninem jesteś także ty, gdy potrafisz zobaczyć oblicze Chrystusa w tym, który stoi obok.” (10.07.2018) „Każdą okoliczność jest dobra, by nieść przesłanie Chrystusa!” (8.07.2018)

Święta myśl od świętych:

„Przyjmij, synu, szkaplerz twego zakonu, jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania.”
(Najświętsza Maryja Panna do św. Szymona Stocka)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś, w XV Niedzielę Zwykłą, modlimy się, aby „chrześcijanie odrzucili wszystko, co się sprzeciwia tej godności i zabiegali o to, co jest z nią zgodne”.
2. W poniedziałek będziemy obchodzili wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Po wcześniejszym zgłoszeniu będzie możliwość przystąpienia do szkaplerza karmelitańskiego po wieczornej Mszy św.
3. W piątek przypada wspomnienie dowolne bł. Czesława, patrona Wrocławia.
4. Dziękujemy tym, którzy ofiarnie, rodzinnie i serdecznie przyjęli do swoich domów pielgrzymów z archidiecezji poznańskiej i okolic. Na plebanii gościło trzech alumnów i trzech księży. Gościom dziękujemy za modlitwę w intencji naszej wspólnoty parafialnej. Szczęść Boże!
5. Jutro, tj. w poniedziałek 16 lipca, o 18:30 odbędzie się spotkanie Parafialnej Rady Duszpasterskiej.
6. Błogosławieństwo kierowców, rowerzystów i samochodów mechanicznych odbędzie się po każdej Mszy św. za dwa tygodnie, czyli po wspomnieniu św. Krzysztofa. Oczywiście można się też zgłosić po błogosławieństwo, ze swoim pojazdem lub bez, każdego dnia w ciągu roku, z wyjątkiem Wielkiego Piątku i Wielkiej Soboty.
7. Przypominamy, że 15 sierpnia odbędzie się w naszej parafii Festyn Maryjny. Już cieszymy się na to popołudnie i wieczór, który spędzimy w rodzinnej atmosferze we wspólnocie z naszą Najświętszą Mamą i Jej Najświętszą Rodziną.
8. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy wiele cennych artykułów: ciekawą refleksję o tzw. Marszu Równości, który odbył się w Częstochowie; tekst historyczny o papieżu Piusie IX; wywiad z ks. Biskupem Wiesławem Śmigłem, nowym przewodniczącym Rady ds. Rodziny przy Konferencji Episkopatu Polski oraz artykuł o niezwykłej świętej dziewczynce, Marii Carmen.
9. W dzisiejszym „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi szczegółowe informacje o szkaplerzu karmelitańskim i głęboką refleksję św. Jana Pawła II o wypoczywaniu.
10. W ubiegłym tygodniu do funduszu organowego (bezpośrednio i na konto bankowe) wpłynęło 300 zł (Renata Przytułska, Antoni Król i darczyńca anonimowy).
11. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Agnieszka Wyak-Janik zd. Pyrkosz i Daniel Janik, który pochodzi z naszej parafii (obecnie mieszkają w Częstochowie), Radosław Rokosz z Psar-Kolonii koło Secemina i Paulina Morawska z Wręczy Wielkiej oraz Daniel Banasiak z Kalei i Dominika Bogus z Wręczy Małej. Ktokolwiek wie o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
12. W ubiegłym tygodniu z naszej parafii odszedł do wieczności śp. Roman Szczypior, l. 64, z ul. Częstochowskiej, śp. Jerzy Gajowczyk, l. 63, z ul. Szkolnej oraz śp. Ewa Majchrzak, l. 51, z ul. Polnej. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

Skąd się wziął szkaplerz karmelitański, który nosił między innymi św. Jan Paweł II

W poniedziałek, 16 lipca, będziemy obchodzili wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, które zwraca nas ku Maryi objawiającej się na górze Karmel, znanej już z tekstów Starego Testamentu - z historii proroka Eliasza (1 Krł 17, 1 - 2 Krł 2, 25). W XII wieku po Chrystusie do Europy przybyli, prześladowani przez Turków, duchowi synowie Eliasza, prowadzący życie kontemplacyjne na Karmelu. Również w Europie spotykali się z niechęcią.

Jednakże Stolica Apostolska, doceniając wyrzeczenia i umartwienia, jakie podejmowali zakonnicy, ułatwiała zakładanie nowych klasztorów.

Szczególnie szybko zakon rozwinął się w Anglii, do czego przyczynił się m.in. wielki czciciel Maryi, św. Szymon Stock, szósty przełożony generalny zakonu karmelitów. Wielokrotnie błagał on Maryję o ratunek dla zakonu. W czasie jednej z modlitw w Cambridge, w nocy z 15 na 16 lipca 1251 r., ujrzał Bożą Rodzicielkę w otoczeniu Aniołów. Podała mu Ona brązową szatę, wypowiadając jednocześnie słowa:

Przyjmij, synu, szkaplerz twego zakonu, jako znak mego braterstwa, przywilej dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego. Oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania.

Szymon Stock z radością przyjął ten dar i nakazał rozpowszechnienie go w całej rodzinie zakonnej, a z czasem również w świecie. W XIV wieku Maryja objawiła się papieżowi Janowi XXII, polecając mu w opiekę "Jej zakon" karmelitański. Obiecała wówczas obfite łaski i zbawienie osobom należącym do zakonu i wiernie wypełniającym śluby. Obiecała również wszystkim, którzy będą nosić szkaplerz, że wybawi ich z czyśćca w pierwszą sobotę po ich śmierci. Cały szereg papieży wypowiedziało się z pochwałami o tej formie czci Najświętszej Maryi i uposażyło to nabożeństwo licznymi odpustami. Wydali oni około 40 encyklik i innych pism urzędowych w tej sprawie.

Do spopularyzowania szkaplerza karmelitańskiego przyczyniło się przekonanie, że należących do bractwa szkaplerza Maryja wybawi z płomieni czyśćca w pierwszą sobotę po ich śmierci. Tę wiarę po części potwierdzili papieże swoim najwyższym autorytetem namiestników Chrystusa. Takie orzeczenie wydał jako pierwszy Paweł V 29 czerwca 1609 r., Benedykt XIV je powtórzył (+ 1758). Podobnie wypowiedział się papież Pius XII w liście do przełożonych Karmelu z okazji 700-lecia szkaplerza. Nie ma jednak ani jednego aktu urzędowego Stolicy Apostolskiej, który oficjalnie i w pełni aprobowałby ten przywilej. O przywileju sobotnim milczą najstarsze źródła karmelitańskie. Po raz pierwszy wiadomość o objawieniu szkaplerza pojawia się dopiero w roku 1430.

Nabożeństwo szkaplerza należało kiedyś do najpopularniejszych form czci Matki Bożej. Jeszcze dzisiaj spotyka się bardzo wiele obrazów Matki Bożej Szkaplerznej (z Góry Karmel), ołtarzy i kościołów. We Włoszech jest kilkaset kościołów Matki Bożej

z Góry Karmel, w Polsce blisko setka. Wiele obrazów i figur pod tym wezwaniem zastąpiło cudami, tak że są miejscami pątnicznymi. Niektóre z nich zostały koronowane koronami papieskimi. Szkaplerz w obecnej formie jest bardzo wygodny do noszenia. Można nawet zastąpić go medalikiem szkaplerznym. Z całą pewnością noszenie szkaplerza mobilizuje i przyczynia się do powiększenia nabożeństwa ku Najświętszej Maryi Pannie.

Szkaplerz nosili liczni władcy europejscy i niemal wszyscy królowie polscy (od św. Jadwigi i Władysława Jagiełły poczynając), a także liczni święci, również spoza Karmelu, m.in. św. Jan Bosko, św. Maksymilian Maria Kolbe i św. Wincenty a Paulo. Sama Matka Boża, kończąc swoje objawienia w Lourdes i Fatimie, ukazała się w szkaplerzu, wyrażając przy tym wolę, by wszyscy go nosili. Na wzór szkaplerza karmelitańskiego powstały także inne, jednakże ten pozostał najważniejszy i najbardziej powszechny. W wieku 10 lat przyjął szkaplerz karmelitański także św. Jan Paweł II. Nosił go do śmierci.

Święto Matki Bożej z Góry Karmel karmelici obchodzili od XIV w. Benedykt XIII (zmarły w 1730 r.) zatwierdził je dla całego Kościoła. W Polsce otrzymało to święto nazwę Matki Bożej Szkaplerznej.

Szkaplerz początkowo był wierzchnią szatą, której używali dawni mnisi w czasie codziennych zajęć, aby nie brudzić habitu. Spełniał więc rolę fartucha gospodarczego. Potem przez szkaplerz rozumiano szatę nałożoną na habit. Píše o nim już reguła św. Benedykta w kanonie 55 dotyczącym ubrania i obuwia braci. Wszystkie dawne zakony noszą po dzień dzisiejszy szkaplerz. Współcześnie szkaplerz oznacza strój, który jest znakiem zewnętrznym przynależności do bractwa, związanego z jakimś konkretnym zakonem. Tak więc istnieje szkaplerz: brunatny - karmelitański (w. XIII); czarny - serwitów (w. XIV), od roku 1860 kamilianów; biały - trynitarzy, mercedariuszy, dominikanów (w. XIV), Niepokalanego Serca Maryi (od roku 1900); niebieski - teatynów (od roku 1617) i Niepokalanego Poczęcia Maryi (w. XIX); czerwony - męki Pańskiej; fioletowy - lazarystów (1847) i żółty - św. Józefa (w. XIX).

Ponieważ było niewygodnie nosić szkaplerz taki, jaki nosili przedstawiciele danego zakonu, dlatego z biegiem lat zamieniono go na dwa małe kawałki płótna, zazwyczaj z odpowiednim wizerunkiem na nich. Na dwóch tasiemkach noszono go w ten sposób, że jedno płócienko było na plecach (stąd nazwa łacińska scapulare), a druga na piersi. Taką formę zachowały szkaplerze do dnia dzisiejszego. W roku 1910 papież św. Pius X zezwolił ze względów praktycznych na zastąpienie szkaplerza medalikiem szkaplerznym.

W przypadku szkaplerza karmelitańskiego na jednym kawałku powinien być umieszczony wizerunek Matki Bożej Szkaplerznej, a na drugim - Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jedna część powinna spoczywać na piersiach, a druga - na plecach. Szkaplerz musi być poświęcony według specjalnego obrzędu.

Szkaplerz, będący znakiem maryjnym, zobowiązuje do chrześcijańskiego życia, ze szczególnym ukierunkowaniem na uczczenie Najświętszej Maryi Dziewicy potwierdzanym codzienną modlitwą *Pod Twoją obronę*.

[za brewiarz.pl]

Aby wypoczynek nie był odejściem w próżnię

Dzisiaj Kościół w liturgii niedzielnej przypomina owe dwie siostry, Martę i Marię, które gościły Jezusa w domu swoim i swego brata, Łazarza. Względem Marii, która siedła u stóp Pana i wsłuchiwała się w Jego słowa siostra jej, Marta, wypowiedziała do Chrystusa taki zarzut: « Panie, czy Ci obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła ». A wtedy usłyszała z ust Mistrza znamiennej odpowiedź: « Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba (mało albo) tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona » Słowa Chrystusa odnoszą się do każdego człowieka, do każdego z nas. Dlatego idąc za wymową tych słów, prosimy: « Otwórz, Panie, nasze serca, abysmy uważnie słuchali słów Twego Syna ».

Ta prośba jest zawsze aktualna, tak jak zawsze dają do myślenia obie te postacie: Maria i Marta - i to, co Chrystus do nich i o nich powiedział. W szczególny jednak sposób pragnę tę prośbę wypowiedzieć z myślą o tych wszystkich, którzy teraz w ciągu lata (i w ciągu wakacji) korzystają z wypoczynku w różnych miejscach Italii, a także innych krajów. Wypoczynek oznacza odejście od zajęć powszednich, oderwanie się od zwyczajnych trudów dnia, tygodnia i roku. Odejście i oderwanie od tego wszystkiego, co można wyrazić symbolem « Marta ». Chodzi o to, ażeby wypoczynek nie był odejściem w próżnię, aby nie był tylko pustką. Wtedy nie będzie naprawdę wypoczynkiem. Chodzi o to, ażeby był wypełniony spotkaniem. Mam na myśli - i owszem - spotkanie z przyrodą, z górami, morzem i lasem. Człowiek w umiejętnym obcowaniu z przyrodą odzyskuje spokój, ucisza się wewnątrz. Ale to jeszcze nie wszystko, co można powiedzieć o odpoczynku. Trzeba, ażeby został on wypełniony nową treścią - ową treścią, jaką wyraża się w symbolu « Maria ». « Maria » oznacza spotkanie z Chrystusem, spotkanie z Bogiem. Oznacza otwarcie wewnętrznego wzroku duszy na Jego obecność w świecie, otwarcie wewnętrznego słuchu na Słowa Jego Prawdy.

Życzę wszystkim takiego odpoczynku.

W szczególny sposób odpoczynku życzę młodzieży: chłopcom i dziewczętom, którzy wolni od zajęć szkolnych czy uczelnianych - wędrują w tym czasie, poznają świat i ludzi, skupiają się na koloniach czy obozach letnich. Przeżywają szczególnie intensywnie piękno świata oraz swoją własną młodość. Wiem, że nie brak pośród nich takich, dla których ten czas letniego odpoczynku jest równocześnie czasem szczególnego spotkania z Panem w braterskiej wspólnotcie rówieśników. Jakże cenne, jakże bardzo cenne są właśnie takie wakacje! Znam je z własnego doświadczenia, bo wiele takich wakacji w moim życiu spędziłem razem z młodzieżą jako duszpasterz.

Wszystkim młodym życzę więc z całego serca, ażeby ten czas wypoczynku stał się dla nich czasem spotkania, takiego spotkania, w którym znajduje się « najlepszą część »: część, której nikt nas już nie może pozbawić.

Słowacy niech żyją! Niech się trzymają! Są tu też Polacy! Do nich kieruję ostatnie słowo. Cieszę się, że tu jesteście. Myślę, że tak łatwo stąd nie odejdziecie.

« Boże coś Polskę... »

św. Jan Paweł II

Słowa wygłoszone po modlitwie *Anioł Pański* w Castel Gandolfo, 20.07.1980

Patroni do poznania

Błogosławiony Czesław, prezbiter

Czesław urodził się około roku 1180 w Kamieniu Opolskim. Miał być krewnym św. Jacka. Wydaje się raczej mało prawdopodobne - co przekazują legendy - że studiował w Pradze, Paryżu i Bolonii i że miał studia uwieńczyć podwójnym doktoratem z teologii i prawa kanonicznego. Wiemy tylko, że należał obok św. Jacka Odrowąża i Hermana Niemca do księży z otoczenia biskupa krakowskiego, Iwona Odrowąża. Miał zajmować stanowisko kustosza kolegiaty sandomierskiej. Gdyby tak było, wskazywałoby to na rycerskie (szlacheckie)

pochodzenie Czesława, gdyż wówczas tylko takich przyjmowano do kapituły.

Jako kapłan diecezjalny w 1220 lub 1221 r. wstąpił do dominikanów. Habit otrzymał z rąk samego św. Dominika. W roku 1222 roku przybył z innymi współbraćmi, w tym ze św. Jackiem Odrowążem, do Krakowa. Tam przyjął ich uroczystie Iwo Odrowąż w otoczeniu kleru i ludu. Pierwsi dominikanie zamieszkali w Krakowie, oddając się pracy kaznodziejskiej i duszpasterskiej. W roku 1225 biskup Pragi zaprosił dominikanów do stolicy Czech. Wysłano tam Czesława z kilkoma ojcami. Czesław stał się więc założycielem rodziny dominikańskiej na ziemi czeskiej.

Po założeniu klasztoru w Pradze (1225) udał się do Wrocławia. Tamtejszy biskup, Wawrzyniec, powitał go niemniej ciepło, jak to w Krakowie uczynił Iwo. Dominikanie otrzymali parafialny kościół św. Wojciecha. Zachował się do dzisiaj dokument przekazania świątyni z 1 maja 1226 r. Tam Czesław pozostał jako przeor do roku 1231, kiedy to został przez kapitułę wybrany na prowincjała (1233-1236). Jako prowincjał brał udział w kapitule generalnej w Bolonii i w kanonizacji św. Dominika w Rzymie (1234). Po złożeniu urzędu pozostał nadal przeorem w klasztorze wrocławskim, aż do swojej śmierci (ok. 1242).

Jan Długosz przytacza barwną legendę, jak Czesław swoją modlitwą uratował Wrocław od najazdu Tatarów i całkowitego zniszczenia w roku 1241. Kiedy miasto zostało zajęte przez najeźdźców, część wrocławian postanowiła bronić się poza murami obronnego grodu. Czesław był duszą całej obrony, podobnie jak bł. Sadok w Sandomierzu, a później ks. Augustyn Kordecki podczas oblężenia Jasnej Góry. Podanie głosi, że Czesław modlił się o ocalenie miasta wychodząc często na jego wały i zachęcając dzielnych obrońców do oporu. Gdy Wrocław wyszedł obronną ręką z tej wojennej zawieruchy, mieszkańcy przypisywali uratowanie miasta modlitwom i wstawiennictwu Czesława, którego wiara złamała siły nieprzyjacielskie. Należy to uważać raczej za legendę, gdyż Wrocław został poważnie spalony właśnie w 1241 r. przez Tatarów. W innych zaś latach Mongołowie tak daleko już nie podeszli.

Według tradycji wrocławskiej Czesław miał umrzeć 15 lipca 1242 r. Datę tę przyjmuje tradycja dominikańska. Zaraz po śmierci odbierał cześć jako święty. Nad jego grobem w kościele dominikanów we Wrocławiu wystawiono niebawem ołtarz.

[za brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

Niedziela 15.07 – XV Niedziela Zwykła

8:00 + Lucynę i Adama Myrdów

10:00 + Marię (23 r.), Stanisława, Bogdana Szewczyków, Ryszarda, Krystynę, Juliana, Józefa, Kazimierza Staszczaków, Hannę Staszczyk-Paszkowską

12:00 O Boże błogosławieństwo i wielką miłość do Pana Jezusa dla Piotrusia z okazji Pierwszej Komunii św.

O Boże błogosławieństwo dla Olafa Kurzaca z okazji roczku

17:00 + Bartosza Flaka

Poniedziałek 16.07 – wspomnienie Najśw. Maryi Panny z Góry Karmel

18:00 1.) + Józefa Matyję(15 r.), Józefę i Walentego Matyjów, Bronisława, Lucjana, Wincentego, Sabinę Szleperów

2.) + Jana Strzelczyka od żony Kingi

Wtorek 17.07

17:00 + Donatę Szymańską od męża Adama z córką Kornelią

18:00 + Piotra Janika (18 r.), Daniela Chrzastka, Janinę i Józefa Kubatów

Środa 18.07

18:00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej

2) O Boże błogosławieństwo dla fundatorów organów piszczałkowych

3) + Stefana (26 r.), Mariannę, Włodzimierza Lamików

4) + Henryka i Ludwikę Krotłów i zm. z rodz. oraz Kazimierza Lamika i zm. z rodz. Lamików

5) + Jana, Mariannę, Annę Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich, Alojzego Bojanowskiego

6) + Janinę i Władysława Zientalów, Wiolettę i Waldemara Nowackich, Krystynę Kasprzak, Annę i Franciszka Smolisów

7) +Kazimierza (14 r.), Anielę, Władysława, Kazimierę Lamików, Annę i Józefa Krysiaków, Edwarda Sypułę

8) + Dorotę Kędziorek-Zych od dyrektora i pracowników Gminnego Ośrodka Kultury we Wręczy Wielkiej

9) + Henrykę, Teodorę, Józefa Kożuchów, Katarzynę i Franciszka Struzików, Kazimierza, Władysławę, Jana Pasieków, Józefę i Antoniego Hadrianów

10) O Boże błogosławieństwo i prowadzenie w życiu oraz dar pokoju dla Martyny

Czwartek 19.07

18:00 1.) + Elżbietę Pasieka od męża

2.) + Sylwestra Nowaka od żony

Piątek 20.07 – wspomnienie dowolne bł. Czesława, prezbitera

18:00 1.) + zmarłych z rodziny Matuszczyków, Kozaków, Stęplewskich i Szyszków

2.) + Czesława Kijasa od syna Remigiusza, synowej Patrycji, wnuczki Kingi i wnuczki Marty

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

20:00 Adoracja prowadzona (do 21:00)

Sobota 21.07

9:00 + Jerzego Walkosza od Heleny i Mirosława Rysiów z rodziną

18:00 + Józefa i Mariannę Biernackich, Władysławę,
Stanisława i Helenę Biernackich

Niedziela 22.07 – XVI Niedziela Zwykła

8:00 + Marię i Stefana Knopików oraz ich rodziców

10:00 + Stanisławę i Stanisława Soluchów, Józefa i Apolonię Kuców
i zm. z rodz. Soluchów i Kuców, Jerzego Jagielskiego

12:00 O Boże błóg. i opiekę Matki Najświętszej dla Igora z okazji 15. urodzin

17:00 + Marię Kozak od chrześnicy Małgorzaty i Katarzyny

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00 (poniedziałki i czwartki, od września do czerwca), 9:00 (soboty),

18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:00

Próby chóru czwartek, 19:20 – 21:20

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:40; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – wtorek o 16:00, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży – piątek o 19:00, Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00, Żywy Różaniec - pierwsza niedziela miesiąca o 9.00, Dzieci Boże – sobota o 10:30, Wolontariusze miłosierdzia – pierwsza sobota miesiąca o 10:30 (kontakt: 609136447), Grupa posługująca wyzwoleniu – drugi i czwarty piątek o 19:30

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 18:00

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 19:20 i w soboty od 10:15 do 12:00

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881